

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721201591
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6721201591.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v právnej veci starostlivosti o maloletú T. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, pracovisko Detva, dieťa matky P. Y. S., T.Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T., U. L. S. XXX/X, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Gabriela Klátiková, PhD., s.r.o., Banská Bystrica, Terézie Vansovej 446/8, IČO: 53 796 306 a otca U. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M., H. XXX, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 6P/17/2021-57 zo dňa 05. 05. 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej tiež „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvostupňový súd“) odvolaním napadnutým uznesením návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.
2. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že návrhom sa matka maloletého dieťaťa domáhala vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd zaviazal otca platiť výživné vo výške 200,- Eur, a to do právoplatného skončenia konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 5P/347/2017. Návrh matka odôvodnila tak, že otec síce mesačne prispieva na výživu maloletej sumou 50,- Eur, čo ale pre potreby maloletej nepostačuje.
3. Otec maloletého dieťaťa navrhol návrh matky ako nedôvodný zamietnuť.
4. Prvostupňový súd pri rozhodovaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia aplikoval § 324 ods. 1 CSP, § 325 ods. 1 CSP, § 326 ods. 1 CSP, § 328 ods. 1, 2 CSP, § 329 ods. 1 CSP. Vec právne posúdil aj podľa § 366 CMP a podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine.
5. Okresný súd posúdil návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia a dospel k záveru, že nie je dôvodný. Konštatoval, že v zmysle § 366 CMP, môže súd neodkladným opatrením zaviazat rodiča platiť výživné, avšak len v nevyhnutnej miere, pričom ak otec maloletej pri príjme 600,- Eur a nákladoch na bývanie vo výške 300 Eur, platí výživné vo výške 50,- Eur, táto výška výživného podľa názoru prvostupňového súdu naplňuje požiadavku nevyhnutnej miery platenia výživného. Pokiaľ sa matka maloletej domáha určenia vyššej čiastky výživného, k tomu okresný súd uviedol, že je potrebné, aby návrh bol prejednaný v riadnom súdnom konaní, ktoré je aktuálne vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 5P/347/2017. V konaní o neodkladnom opatrení súd z časového hľadiska nie je objektívne schopný zistiť všetky relevantné skutočnosti. Zákon dával súdu priestor na uloženie povinnosti platiť výživné len v nevyhnutnej miere, čo v tomto prípade bolo splnené.

6. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že pre vydanie neodkladného opatrenia nebola splnená podmienka naliehavého právneho záujmu, pre ktorú by bol súd nútený neodkladným opatrením upraviť pomery strán, keďže, ako mal osvedčené, že matka s jej príjmom je schopná zabezpečiť výživu maloletej a otec sa v nevyhnutnej miere v rámci svojich možností tiež podieľa na jej výžive.

7. Proti uzneseniu okresného súdu podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa (ďalej tiež „odvolateľka“), domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby odvolací súd nariadil neodkladné opatrenie a zaviazal otca maloletej platiť výživné vo výške 200,- Eur mesačne do právoplatnosti konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 5P/347/2017, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom nariadenia neodkladného opatrenia.

8. Odvolateľka podané odvolanie odôvodnila dôvodmi v zmysle § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) CSP. Vyslovila nesúhlas s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Uviedla, že jednoznačne nesúhlasí s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, nakoľko si myslí, že okresný súd zobral do úvahy len vyjadrenie otca maloletej, pričom samotné vyjadrenie otca maloletej bolo klamlivé, zavádzajúce, zmätočné. Uviedla, že maloletá T. nedostala žiaden dar od svojho otca, nieto ešte bicykel, mobil alebo oblečenie. Zo strany otca išlo jednoznačne o hrubé klamstvá a nepravdy. Uviedla tiež, že súd opomenul prihliadnúť na tú skutočnosť, že maloletá pravidelne navštevuje psychiatrickú ako aj psychologickú ambulanciu v W. W.. Podľa jej názoru je absolútne nespravodlivé, že otec maloletej prispieva tak malou sumou a pritom maloletá potrebuje omnoho viac. Príjmy, ktoré uvádza otec maloletej sú nanajvýš diskutabilné. Odvolateľka má za to, že otec zatajuje svoje príjmy, nakoľko si v krátkej dobe zakúpil ďalšie auto. Odvolateľka tiež má za to, že súd by mal v prvom rade skúmať záujem maloletého dieťaťa a až potom brať do úvahy pochybnú argumentáciu otca maloletej. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky ÚS. 197/2014 - 14, ktoré podľa nej jasne argumentuje, že nie vždy by mal súd prihliadať na argumentáciu povinného. Uznesenie, ktorým okresný súd rozhodol, išiel priamo v príkrom rozpore s čl. 5 Zákona o rodine a síce so záujmom maloletého dieťaťa. Okresný súd vôbec nebral do úvahy predmetný čl. 5 Zákona o rodine. Odvolateľka opakovane uviedla, že je tu dôvod na zvýšenie výživného, pretože pomery sa naozaj natoľko zmenili po finančnej stránke, že už viac nedokáže financovať sama potreby maloletého dieťaťa.

9. K podanému odvolaniu otec maloletého dieťaťa vo vyjadrení uviedol, že považuje odvolaním napadnuté uznesenie za vecne správne a zákonné a navrhol, aby ho odvolací súd v celom rozsahu potvrdil. Vyjadril zásadný nesúhlas s odvolaním matky a má za to, že súd dostatočne posúdil návrh matky a zaoberal sa aj jej argumentáciou. Matka dieťaťa v návrhu ako aj v odvolaní nepreukázala naliehavý právny záujem na vydaní neodkladného opatrenia a otec má za to, že v rámci tohto konania bolo preukázané, že platí výživné na maloletú v jeho možnostiach a schopnostiach. Argumenty, ktoré matka uvádza, môže preukázať v riadnom konaní o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej. Celý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je kvázi akýmsi útokom matky za to, že otec podal návrh na výkon súdneho rozhodnutia, čo ona nevie akceptovať.

10. Na vyjadrenie otca reagovala matka odvolacou replikou, v ktorej vyslovila nesúhlas tvrdeniami otca uvedenými vo vyjadrení. Uviedla, že vyjadrenie je plné klamstiev a poloprávd, smerujúce k špekulatívnemu správaniu otca s cieľom vyhnúť sa vyššiemu výživnému. Matka maloletého dieťaťa zotrvala na podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

11. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybnili správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. S dôvodmi, ktoré okresný súd uviedol v odôvodnení odvolaním napadnutého

uznesenia, sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Matka maloletého dieťaťa svojimi argumentmi uvádzanými v odvolaní nijakým spôsobom nespochybnila správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

15. Aby odvolací súd neopakoval na zdôraznenie svojho rozhodnutia logické argumenty a závery prvostupňového súdu, ktoré prvostupňový súd už vyslovil v odôvodnení svojho rozhodnutia, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s citovaným ust. § 387 ods. 2 CSP), preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty navrhovateľky uvedené v jej odvolaní.

16. Podľa § 366 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

17. Obsahom neodkladného opatrenia podľa citovaného § 366 CMP je uloženie povinnosti platiť výživné v nevyhnutnej miere. Nariadeným neodkladným opatrením je povinná osoba zaviazaná platiť výživné, avšak len nevyhnutnej miere, tak, aby to postačovalo na uhrádzanie základných nevyhnutných životných potrieb.

18. Zo základnej úpravy neodkladného opatrenia vo veci starostlivosti o maloleté dieťa vyplýva, že súd pri ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel v prípade končeného rozhodnutia vo veci samej a obmedzí sa len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom vždy je potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru, a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ.

19. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu v zhode s názorom okresného súdu dospel k záveru, že potreba dočasnej úpravy pomerov k maloleťmu dieťaťu, ohľadne uloženia povinnosti neodkladným opatrením platiť výživné zo strany otca maloletého dieťaťa, nie je opodstatnená. Je evidentné, že otec maloletého dieťaťa platí pravidelne výživné 50,- Eur mesačne (čo potvrdzuje samotná matka maloletého dieťaťa), čo pri doposiaľ preukázanom príjme zo strany otca 600,- Eur mesačne a jeho nákladoch na bývanie vo výške 300,- Eur mesačne, je výška 50,- Eur mesačne, suma naplňujúca požiadavku nevyhnutnej miery platenia výživného.

20. Správne okresný súd rozhodol, keď návrh matky maloletého dieťaťa na nariadenie neodkladného opatrenia, teda o dočasnej úprave na výživu maloletej v nevyhnutnej miere, zamietol, pretože napriek tomu, že otec má k maloletej zákonnú vyživovaciu povinnosť, jeho prispievanie na výživu maloletej 50,- Eur mesačne je síce výživné v takmer minimálnej zákonnej výške (§62 ods. 3 Zákona o rodine), avšak ide o výživné spĺňajúce kritérium platenia výživného v nevyhnutnej miere (§ 366 CMP).

21. Odvolací súd zdôrazňuje, že účelom nariadenia neodkladného opatrenia nie je zaujať konečné stanovisko k tvrdeniam uvádzaným tak matkou, ako aj otcom maloletého dieťaťa. V tejto súvislosti je potrebné určiť základné pravidlá medzi rodičmi a dieťaťom do času, pokiaľ vo veci nebude rozhodnuté konečným rozhodnutím.

22. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

23. Záverom odvolací súd dodáva, že k rýchlemu skončeniu konania vo veci samej a k vydaniu meritorneho rozhodnutia, okrem plynulého konania zo strany súdu, môžu prispieť aj účastníci konania, v tomto prípade predovšetkým obaja rodičia maloletého dieťaťa a to tým, že namiesto presadzovania si len svojich záujmov, budú predovšetkým prihliadať na najlepší záujem maloletého dieťaťa. Nemali by teda skízať do roviny, že si rodičia maloletého dieťaťa budú „vybavovať svoje účty“ a k tomu použijú maloleté dieťa ako zbraň.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože v danom prípade nejde o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Konanie vo veci samej bude pokračovať pred Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 5P/347/2017.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).